

Nylands företagsskattebyrå
PB 34
00052 SKATT

BESLUT

19.2.2010

Kyrkans centralfond
Hamngatan 11
00160 HELSINGFORS

Beslutsnummer
10E18

Diarienummer
287/401/10

FÖRHANDESAVGÖRANDE OM MERVÄRDESSKATT

Sökande Kyrkans centralfond (0118950-3), moms reg.

Hemkommun

Helsingfors

Fråga Resulterar en omorganisering av den evangelisk-lutherska kyrkans bokföring och löneräkning, som innebär att kyrkostyrelsen centralt sköter dessa uppgifter för kyrkans samtliga ekonomiska enheter, i skyldighet att betala mervärdesskatt?

Ansökan Ärende:

Begäran om förhandsavgörande enligt 190 § i mervärdesskattelagen

Fråga i begäran om förhandsavgörande:

Vi begär ett förhandsavgörande av Nylands företagsskattebyrå i följande ärende: Resulterar en omorganisering av den evangelisk-lutherska kyrkans bokföring och löneräkning, som innebär att kyrkostyrelsen centralt sköter dessa uppgifter för kyrkans samtliga ekonomiska enheter, i skyldighet att betala mervärdesskatt? Bestämmelser om produktionen av tjänsterna och om avgifterna för dem kommer att meddelas i kyrkolagen.

Kyrkans och församlingarnas roll:

Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och dess församlingar är offentlighetsrättsliga samfund. Enligt 76 § i grundlagen finns bestämmelser om den evangelisk-lutherska kyrkans organisation och förvaltning i kyrkolagen. Enligt 3 kap. i kyrkolagen är landet indelat i stift för den kyrkliga förvaltningen. Kyrkans medlemmar tillhör församlingar, vilka var och en har ett bestämt område.

Antalet församlingar i Finlands evangelisk-lutherska kyrka är 465 i början av 2010. Det finns 323 ekonomiska församlingseenheter. De kyrkliga samfälligheterna bildade av flera församlingar är 37 till antalet och omfattar 180 lokala församlingar. År 2009 hade 53 % av de ekonomiska församlingseenheterna färre än 6 000 medlemmar. Även

Kyrkans centralfond vars medel används för finansiering av kyrkans centrala och regionala förvaltningsmyndigheter såsom kyrkostyrelsens och domkapitlens verksamhet utgör en egen ekonomisk enhet.

Kyrkans ekonomi och förvaltning:

Enligt 7 kap. 1 § i kyrkolagen handhar församlingarna själva sina angelägenheter och förvaltar sin egendom i enlighet med kyrkolagen och kyrkoordningen. Församlingarna kan sköta sina angelägenheter och egendom även som kyrkliga samfälligheter.

På motsvarande sätt sköter även stiftet inklusive domkapitlen med stöd 17 a kap. 1 § och 19 kap. 1 § i kyrkolagen stiftets kyrkliga förvaltning och ekonomi enligt kyrkolagen och kyrkoordningen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem.

Enligt 22 kap. 2 § i kyrkolagen har kyrkostyrelsen i uppgift att bland annat sköta kyrkans gemensamma förvaltning, ekonomi och verksamhet.

Det planerade servicecentret:

Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland planerar att inrätta ett eget internt servicecenter för personal- och ekonomiförvaltningen. Man har för avsikt att flytta hanteringen av kyrkans alla ekonomiska enheters inköpsfakturor, inköpsreskontra, kundfakturor, kundreskontra, bokföring, bokföring av anläggningstillgångar, in- och utbetalningar, löneräkning, reseräkningar och kostnadsfakturor till servicecentret. Målsättningen är att förbättra kvaliteten, att omfördela arbetet och att koncentrera och rationalisera personal- och ekonomiförvaltningen. I bakgrunden finns även ett behov av att förbereda sig på kommande pensioneringar till följd av personalens åldersstruktur samt därmed sammanhängande behov att behålla kompetensen inom kyrkan.

Servicecentret ska genomföras i form av intern In House-verksamhet där servicecentret centralt förser den evangelisk-lutherska kyrkans egna ekonomiska enheter med olika tjänster. Avsikten är att servicecentret ska utgöra en nettobudgeterad enhet inom kyrkostyrelsen som varken är vinst- eller förlustbringande och vars budget utgör en del av budgeten för kyrkans centralfond. Utvecklingskostnaderna för servicecentret beaktas i budgeten.

Ekonomiförvaltningstjänsterna för de ekonomiska församlingsenheterna ska produceras på flera verksamhetsställen i olika delar av landet. Det är meningen att kyrkostyrelsen rekryterar personal till servicecentrets olika verksamhetsställen i första hand bland personalen vid de ekonomiska församlingsenheterna.

För ekonomiförvaltningen anskaffar centralfonden gemensamma personal- och ekonomiförvaltningsprogram som församlingarna får tillgång till i och med att de går över till att omfattas av tjänsterna. För tjänsterna och driftkostnaderna för programmen betalar församlingarna en avgift till servicecentret som baserar sig på användningen enligt en prislista som kyrkomötet justerar årligen. Betalningsgrunderna ska regleras i kyrkolagen. Kyrkostyrelsens verksamhet finansieras med avgifter som de ekonomiska församlingsenheterna betalar till centralfonden. Utgifterna för servicecentret ska vara åtskilda från dessa avgifter för insynens skull.

Kyrkostyrelsens uppgifter fastställs i kyrkolagen:

Avsikten är att inrätta en fristående enhet vid kyrkostyrelsen och att de uppgifter som överförs till kyrkostyrelsen regleras i kyrkolagen. Den föreslagna lagändringen innehåller en ny bestämmelse i kyrkolagen enligt vilken kyrkostyrelsen för församlingarnas del sköter bokförings- och löneräkningsuppgifter som närmare bestäms i kyrkoordningen. Med stöd av lagändringen överförs uppgifterna från de ekonomiska församlingseenheterna till enheten vid kyrkostyrelsen. Övergångstiden är fem år.

Motivering:

Enligt 76 § i grundlagen finns bestämmelser om den evangelisk-lutherska kyrkans organisation och förvaltning i kyrkolagen. Kyrkan har beviljats rätt till självstyrelse. Bakgrunden till inrättandet av ett eget servicecenter för kyrkans personaladministration och bokföring är en omorganisation av kyrkans interna uppgiftsfördelning. Vissa uppgifter som hittills har skötts av de ekonomiska församlingseenheterna koncentreras nu för hela kyrkans del till kyrkostyrelsen, dock så att varje ekonomisk församlingseenhet utgör en självständig ekonomisk enhet även i fortsättningen. Kyrkans autonoma ställning möjliggör ett sådant förfarande genom en ändring av kyrkolagen.

Enligt 1 § i mervärdesskattelagen ska mervärdesskatt betalas till staten på rörelsemässig försäljning av varor och tjänster i Finland. I rättspraxis och den juridiska litteraturen har man som kännetecken på rörelsemässig försäljning bedömt att verksamheten ska

- bedrivas i förtjänstsyfte
- vara utåtriktad
- vara självständig
- innehålla sedvanlig affärsrisk
- äga rum under konkurrerande förhållanden.

Kyrkans interna servicecenter inrättas inte i förtjänstsyfte; det är fråga om en ändamålsenlig och kostnadseffektiv omorganisation av personal- och ekonomiförvaltningen hos kyrkans ekonomiska församlingseenheter varvid ingen av dessa drar ekonomisk nytta som avviker från de övriga ekonomiska församlingseenheternas verksamhet. Kostnaderna fördelas på grundval av användningen av tjänsterna enligt en prislista som justeras årligen och servicecentret kan således inte betraktas som en självständig aktör.

Servicecentret erbjuder inte några tjänster till utomstående utan verksamheten riktar sig enbart till kyrkans egna ekonomiska enheter. Servicecentrets verksamhet innehåller inte någon affärsrisk, eftersom dess verksamhet är lagstadgad och inte är inriktad på ekonomisk vinning.

Enligt artikel 13 i mervärdesskattedirektivet (2006/112/EG) är offentlighetsrättsliga organ inte mervärdesskatteskyldiga för verksamhet som de bedriver eller transaktioner som de utför i egenskap av offentliga myndigheter. Enligt samma artikel ska offentlighetsrättsliga samfund anses vara mervärdesskattepliktiga endast om konkurrenssituationen skulle bli betydligt snedvriden om verksamheten skulle lämnas

utanför beskattningen. Eftersom det totala antalet fast anställda hos kyrkans samtliga ekonomiska församlingsenheter, i nuläget ca 14 000 fast anställda personer, motsvarar antalet anställda i städer av Åbos och Tammerfors storlek, kan konkurrensen inte anses bli betydligt snedvriden i och med en intern omorganisering av de ekonomiska församlingsenheternas bokföring och löneräkning. De ekonomiska församlingarna har i dag i regel hand om sin bokföring och löneräkning själva. På grund av den låga kyrkoskatten skiljer sig kommunernas och de ekonomiska församlingarnas storlek dessutom från varandra påtagligt vad beskattningsutfallet beträffar, vilket påverkar mängden bokföringsmaterial.

Sammanfattning:

Kyrkostyrelsen kommer centralt att sköta bokföringen och löneräkningen för Finlands evangelisk-lutherska kyrkas ekonomiska församlingsenheter till de delar som kyrkoordningen innehåller särskilda bestämmelser om detta. Uppgifterna sköts av servicecentret för personal- och ekonomiförvaltning som inrättas som en fristående enhet vid kyrkostyrelsen. Församlingarna är skyldiga att inom föreskriven tid flytta över de uppgifter som bestäms i kyrkoordningen. Tidpunkten för övergången bestäms av kyrkostyrelsen. Serviceavgifterna som ska tas ut fastställs årligen av kyrkomötet. Avgifterna är desamma för samtliga ekonomiska församlingsenheter.

Kyrkans centralfond anser på ovanstående grunder att den serviceavgift som servicecentret för personal- och ekonomiförvaltning tar ut av kyrkans ekonomiska församlingsenheter utgör en ren kostnadsdebitering för att uppgifterna sköts centralt av en aktör inom kyrkan. Det är således inte fråga om en sådan rörelsemässig försäljning av tjänster som avses i 1 § i mervärdesskattelagen och som är mervärdesskattepliktig.

BILAGA

Utkast till förslag till ändring av kyrkolagen 13.1.2010

Förhandsavgörande

Den serviceavgift som servicecentret för personal- och ekonomiförvaltning tar ut av kyrkans ekonomiska församlingsenheter är inte mervärdesskattepliktig.

Förhandsavgörandets bindande verkan

Detta förhandsavgörande har meddelats för perioden 19.2.2010–31.12.2011.

Ett lagakraftvunnet förhandsavgörande iakttas med bindande verkan på yrkan av sökanden för den tid det har meddelats.

Motivering

Enligt 1 § i mervärdesskattelagen ska mervärdesskatt betalas på rörelsemässig försäljning av varor och tjänster i Finland.

Enligt regeringens proposition (RP 88/1993) ska som rörelse betraktas i vinstsyfte bedriven, kontinuerlig, utåtriktad och självständig verksamhet som är förknippad med sedvanlig företagarrisk. I syfte att uppnå neutralitetssyftet i mervärdesskattesystemet

ska begreppet rörelse tolkas ur ett vidare perspektiv. Om de varor eller tjänster som säljs konkurrerar med andra motsvarande varor och tjänster på den allmänna marknaden ska försäljningen i regel anses ske i form av rörelse.

Även försäljning till självkostnadspris kan anses ske i vinstsyfte. Vid bedömningen av om försäljningen sker till självkostnadspris bör uppmärksamhet i första hand riktas till verksamhetens karaktär. Det som är av betydelse är t.ex. det sätt på vilket försäljningen bedrivs samt om motsvarande försäljning förekommer på marknaden och om verksamheten bedrivs i en situation med efterfrågan–utbud.

Enligt 5 § i mervärdesskattelagen är ett sådant religionssamfund som nämns i inkomstskattelagen inte skyldigt att betala skatt för verksamhet som avses i 23 § 3 mom. i den nämnda lagen.

Här avsedda religionssamfund är t.ex. den evangelisk-lutherska kyrkan och dess församlingar.

En kyrklig samfällighet och de församlingar som hör till den betraktas som en mervärdesskattepliktig enhet i fråga om mervärdesskatten.

Enligt artikel 13.1 i mervärdesskattedirektivet (2006/112/EG) ska stat, administrativa områden, kommuner och andra offentligrättsliga organ inte anses vara skattepliktiga när det gäller verksamheter som de bedriver eller transaktioner som de utför i sin egenskap av offentliga myndigheter, även om de i samband härmed uppbär avgifter, licenser, medlemsavgifter eller ersättningar.

Enligt andra stycket i ovan nämnda punkt ska de dock anses vara skattskyldiga med avseende på dessa verksamheter eller transaktioner om det skulle leda till en betydande snedvridning av konkurrensen ifall de skulle lämnas utanför skatteskyldigheten.

Enligt 76 § i grundlagen finns i kyrkolagen bestämmelser om den evangelisk-lutherska kyrkans organisation och förvaltning.

Enligt 7 kap. 1 § i kyrkolagen handhar församlingarna själva sina angelägenheter och förvaltar sin egendom i enlighet med närmare bestämmelser i kyrkolagen och kyrkoordningen. Församlingarna kan handha sina angelägenheter och förvalta sin egendom även som kyrkliga samfälligheter.

Enligt 22 kap. 2 § i kyrkolagen har kyrkostyrelsen i uppgift att bland annat sköta kyrkans gemensamma förvaltning, ekonomi och verksamhet.

I kyrkostyrelsens förslag till kyrkomötet föreslås att bokföringen och löneräkningen vid de ekonomiska enheterna inom Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland ska omorganiseras på så sätt att man inrättar ett servicecenter för kyrkans bokföring och löneräkning där vissa uppgifter inom församlingarnas, stiftens och kyrkans centralfonds bokföring och löneräkning sköts centralt.

Det föreslås att en ny bestämmelse tas in i kyrkolagen enligt vilken kyrkostyrelsen för församlingarnas del sköter vissa bokförings- och löneräkningsuppgifter som närmare bestäms i kyrkoordningen. Dessa specificerade uppgifter ska enligt förslaget flyttas

över från alla ekonomiska församlingsenheter för att skötas av kyrkostyrelsen. Övergångstiden är fem år.

Det är fråga om en ny punkt i 22 kap. 2 § 1 mom. 9 a i kyrkolagen (1054/1993) enligt vilken kyrkostyrelsen som ny uppgift ska sköta församlingarnas, de ekonomiska församlingsenheternas och stiftens bokföring och löneräkning samt betalningsrörelsen i anslutning till detta. Kyrkostyrelsen sköter dessa uppgifter som en slags bokföringsbyråtjänst och svarar för att uppgifterna sköts på ett ändamålsenligt sätt. Bestämmelsen påverkar inte situationen för stiftens och kyrkans centralfonds del eftersom deras bokföring och löneräkning redan idag ombesörjs av kyrkostyrelsen. Den föreslagna bestämmelsen medför för församlingarna och de kyrkliga samfälligheterna en ändring i huvudregeln i 7 kap. 1 § i kyrkolagen enligt vilken de själva handhar sina angelägenheter och förvaltar sin egendom. Beslutanderätten över egendomen och förmögenheten kvarstår dock även i fortsättningen hos församlingarna.

Enligt förslaget ska innehållet i de uppgifter som sköts av kyrkostyrelsen regleras mer ingående i kyrkoordningen. Sålunda beslutar kyrkomötet mer ingående om definieringen av uppgifterna. Enligt 3 b § i kyrkoordningen utgörs dessa uppgifter av skötseln av bokföring, inköpsfakturor, inköpsreskontra, kundfakturor, kundreskontra, bokföring av anläggningstillgångar, löneräkning, reseräkningar och kostnadsfakturor samt betalningsrörelsen i anslutning till dessa. I paragrafen anges att de här uppgifterna sköts av servicecentret för kyrkans bokföring och löneräkning som är verksam i anslutning till kyrkostyrelsen.

Servicecentret utgör en del av kyrkostyrelsens organisation. Den ska vara en nettobudgeterad enhet vid kyrkostyrelsen som varken inbringar vinst eller går på förlust. Dess budget ingår i budgeten för kyrkans centralfond. Servicecentret ska dock vara en självständig, regionalt decentraliserad del av kyrkostyrelsen. Enligt planerna kommer verksamheten att bedrivas på 4–6 ställen.

För ekonomiförvaltningen anskaffar kyrkans centralfond gemensamma personal- och ekonomiförvaltningsprogram som församlingarna får tillgång till i och med att de går över till att omfattas av tjänsterna.

För servicen och driftskostnaderna för programmen betalar församlingarna en avgift till servicecentret enligt användning på grunder som fastställs årligen av kyrkomötet (22 kap. 8 § i kyrkolagen). Betalningsgrunderna ska regleras i kyrkolagen. Kyrkostyrelsens verksamhet finansieras med avgifter till kyrkans centralfond som betalas av de ekonomiska församlingsenheterna. Utgifterna för servicecentret ska separeras från dessa avgifter för insynens skull.

Servicecentrets verksamhet ska ledas och styras av en särskilt tillsatt direktion. Direktionens uppgifter regleras närmare i kyrkoordningen och en instruktion som godkänns av kyrkostyrelsen. Minst en tredjedel av medlemmarna i direktionen ska företräda de ekonomiska församlingsenheternas ekonomiska ledning och medlemmarna ska även i övrigt vara medlemmar i kyrkan som är insatta i ekonomiförvaltning.

Servicecentret erbjuder inga tjänster till utomstående utan verksamheten riktar sig enbart till kyrkans egna ekonomiska enheter.

Högsta förvaltningsdomstolen har i sitt beslut 23.12.2004, l. 3364, 2004:119, kommit fram till att en kyrklig samfällighet inte verkade i egenskap av skattskyldig när man lät den egna personalen ta hand om tjänster inom fastighetsservicen i fastigheter som nästan uteslutande eller åtminstone till största delen användes i annan ekonomisk verksamhet än vad som ingår i tillämpningsområdet för mervärdesskattelagen och vad som avses i mervärdesskattedirektivet.

Högsta förvaltningsdomstolen har i sitt beslut 23.4.2009 l. 966, 2009:42 bedömt att den tjänsteproduktion till varandra som två kommuner slutit ett samarbetsavtal om och som avses i kommunallagen utgör myndighetsverksamhet.

Högsta förvaltningsdomstolen bedömde dock att kommunernas tjänster till en del var av sådan karaktär att de även kan erbjudas av privata tjänsteproducenter. Sådan service kan t.ex. vara fastighetsskötsel, städ- och tvätttjänster, måltidstjänster, administrativt stöd och samhällstekniska tjänster. Utgångspunkten är således att såväl offentligrättsliga samfund som privata aktörer parallellt kan bedriva samma verksamhet med samma juridiska förutsättningar. Att i denna situation lämna ett offentligrättsligt samfund utanför mervärdesskatteskyldigheten kan resultera i att konkurrenssituationen snedvrids. Om konkurrenssituationen snedvrids i betydande mån till följd av att ett offentligrättsligt samfund lämnas utanför mervärdesskatteskyldigheten måste även det offentligrättsliga samfundet enligt rättspraxis vid Europeiska gemenskapernas domstol betala mervärdesskatt för sin verksamhet.

Innan kommunerna slöt samarbetsavtalet hade de producerat de tjänster som avses i ansökan om förhandsavgörande själva och de hade då inte betalat någon mervärdesskatt för denna tjänsteproduktion. Nu producerar kommunerna samma tjänster i form av samarbete mellan kommunerna inom ramen för 2 och 76 § i kommunallagen. En del av de aktuella tjänsterna är av sådan karaktär att de i allmänhet inte kan köpas av tjänsteproducenter utanför den offentliga förvaltningen. Kommunerna bedriver verksamhet som de tidigare bedrivit delvis i samma lokaler och med samma redskap som tidigare.

Ingen vinst ingår i debiteringarna. I själva verket används arrangemanget med en fördelning av uppgifterna endast för att möjliggöra samarbetet mellan kommunerna. I denna situation måste man även debitera för sådana ur samarbetssynpunkt direkt nödvändiga tjänster som i princip kan konkurrera med motsvarande tjänster som erbjuds av privata aktörer.

Under dessa förhållanden, och då produktionen av tjänster även ur objektiv synvinkel skedde inom ramen för de målsättningar som ställts för samarbete mellan kommunerna, konstaterade högsta förvaltningsdomstolen att konkurrenssituationen inte blir väsentligt snedvriden om serviceproduktionen mellan kommunerna lämnas utanför mervärdesskatteskyldigheten.

Enligt högsta förvaltningsdomstolen bedrev kommunerna således inte verksamheten som en rörelse och behövde inte betala mervärdesskatt ens för sådana avgiftsbelagda

tjänster som produceras av privata ekonomiska aktörer med samma ekonomiska och juridiska förutsättningar.

Finlands evangelisk-lutherska kyrka och dess församlingar är sådana religionsamfund som avses 5 § i mervärdesskattelagen och sådana offentligrättsliga organ som avses i artikel 13 i mervärdesskattedirektivet.

Kyrkans ekonomiska enheter har sammanlagt ca 14 000 fast anställda.

Enligt 76 § i grundlagen finns bestämmelser om den evangelisk-lutherska kyrkans organisation och förvaltning i kyrkolagen. Med stöd av detta flyttas bokföringen och löneräkningen genom en bestämmelse i kyrkolagen över från församlingarna till servicecentret som ska inrättas vid kyrkostyrelsen. Inrättandet av ett eget servicecenter för kyrkans personal- och ekonomiförvaltning innebär således en omorganisering av uppgifterna på ett sätt som är förpliktande för församlingarna. Kyrkans autonoma ställning möjliggör ett sådant förfarande genom en ändring av kyrkolagen.

Kyrkostyrelsen och församlingarna måste anses handla i egenskap av myndighet på det sätt som avses i artikel 13 i mervärdesskattedirektivet när en del av församlingarnas ekonomiförvaltning flyttas över till kyrkostyrelsen med stöd av kyrkolagen samtidigt som kyrkostyrelsen tar ut en avgift för de utförda tjänsterna.

De uppgifter som ska flyttas över är i huvudsak av sådan karaktär att de även kan erbjudas av privata serviceproducenter. Att i denna situation lämna en offentligrättslig sammanslutning utanför mervärdesskatteskyldigheten kan resultera i en snedvridning av konkurrenssituationen. Om snedvridningen av konkurrenssituationen är betydande kan även en offentligrättslig sammanslutning enligt artikel 13 1.2 i mervärdesskattedirektivet bli skattskyldig för sin verksamhet.

I nuläget sköter och svarar majoriteten av församlingarna själva för sin ekonomiförvaltning. En del av de ekonomiska församlingsenheterna har också lagt ut vissa uppgifter inom ekonomiförvaltningen som bokföring eller löneräkning antingen hos en annan församling, en redovisningsbyrå eller en IT-leverantör. Församlingarna kan även dela på uppgifterna i samarbete med andra församlingar.

I framtiden är det inte möjligt för församlingarna att sköta dessa uppgifter själva eller att köpa sådana tjänster av utomstående tjänsteproducenter, eftersom dessa uppgifter enligt kyrkolagen och tvingande bestämmelser i kyrkoordningen ska övergå till kyrkostyrelsen. Ingen vinst ska ingå i den serviceavgift som debiteras utan endast kostnaderna för verksamheten. Den serviceavgift som servicecentret för kyrkans personal- och ekonomiförvaltning tar ut av församlingarna kan ses som kostnadsdebitering för att dessa uppgifter sköts centralt av en enda kyrklig aktör. Under dessa förhållanden kan verksamheten inte anses resultera i en betydande snedvridning av konkurrenssituationen även om den lämnas utanför mervärdesskatteskyldigheten.

Det är således inte fråga om sådan rörelsemässig verksamhet som avses i 1 § 1 punkten i mervärdesskattelagen och kyrkans centralfond ska inte betala mervärdesskatt för de serviceavgifter som avses i ansökan.

Tillämpade lagrum

190 §, 1 kap. 1 §, 5 § i mervärdesskattelagen
Artikel 13 i mervärdesskattedirektivet (2006/112/EG)

Ändringssökande

Ändring i detta beslut kan sökas genom besvär.

Eeva Niemimaa
skatteexpert

Avgift

175 euro
(Finansministeriets förordning om skatteförvaltningens avgiftsbelagda prestationer
16.12.2009/1092)

BILAGOR

Anvisning om ändringssökande
Om förhandsavgörandets bindande verkan

TIDEN FÖR VILKEN FÖRHANSAVGÖRANDET MEDDELAS

Förhandsavgöranden meddelas för en viss tid, dock längst till slutet av det kalenderår som följer efter det år då beslutet har meddelats.

FÖRHANSAVGÖRANDET SKA HA VUNNIT LAGA KRAFT

Om beslutet inte överklagas vinner det laga kraft när besvärstiden har gått ut. Om förhandsavgörandet överklagas är myndigheterna bundna först när den överklagandeinstansen har avgett ett definitivt beslut.

Endast ett lagakraftvunnet förhandsavgörande kan åberopas som ett för myndigheterna bindande avgörande under den tid för vilken det meddelats.

OM FÖRHANDBESKEDETS BINDANDE VERKAN I ÖVRIGT

Förhandsavgörandet är bindande för myndigheterna endast i den skattskyldiges ärende för vars ansökan avgörandet har meddelats.

Förhandsavgörandet är bindande endast om uppgifterna i ansökan motsvarar verkligheten.

Om lagen ändras under förhandsavgörandets giltighetstid till de delar som förhandsavgörandet gäller, förlorar förhandsavgörandet sin betydelse från den tidpunkt då lagändringen träder i kraft.